

DANCON, HOLD 22
CHEFEN

Camp Novo Selo, Kosovo 22. februar 2010

PÅRØRENDEBREV NR. 1

Kære pårørende til soldater ved DANCON KFOR 22!

Først og fremmest: Vi er kommet godt i gang i Kosovo!

Vores træning har givet grundlaget for at løse opgaven, og jeg kan helt klart mærke, at vi er klar til at løse de opgaver, der kommer. Selvfølgelig skal vi lære nyt og tilpasse os, men især den afsluttende øvelse i januar har givet os en god træning. Selvom der er langt fra Oksbøl til Kosovo, lykkedes det alligevel at skabe gode og realistiske rammer for øvelsen.

Det foregående hold, KFOR 21, havde forberedt vores ankomst og gjorde et stort stykke arbejde for at sætte os godt i gang. De var klar med orienteringer om opgaverne og havde gjort materiellet klar til overdragelse. Derudover viste de os området og introducerede os for vores kommende samarbejdspartnere. Samarbejdet med hold 21 var på en måde lidt specielt: De ville gerne hjem efter veludført opgaveløsning, og vi ville gerne i gang med opgaveløsningen på egen hånd. Jeg er helt sikker på, at når vi når frem til slutningen på vores udsendelse, er situationen den samme.

Vores udgangspunkt skal i de næste seks måneder være i Novo Selo. Novo Selo er en lille landsby, hvor KFOR har haft en lejr i ca. 10 år. Lejren ligger mellem de to hovedbyer Pristina og Mitrovica og dermed ganske centralt for vores opgaveløsning. Lejren kan på visse områder sammenlignes med en dansk kaserne; indkvartering, cafeteria, vaskeri, vedligeholdelsesområder og fritidsområder til træning og ophold. Der er med andre ord de nødvendige ting til at kunne skabe et godt udgangspunkt for vores opgaveløsning.

Det er en fransk ledet lejr, men med et stort islæt af udenlandske soldater. Det multinationale miljø er spændende og udfordrende. Allerede nu kan vi se, at de forskellige nationaliteter griber tingene lidt forskelligt an. Det ser jeg som en spændende udfordring, og det giver tillige mulighed for at lære andre kulturer at kende.

Vi kan mærke hernede, at KFOR gør en positiv forskel, og at de foregående danske hold har været med til at give bl.a. danske soldater et godt omdømme. Den arv vil vi forsøge at løfte.

Hverdagen er rolig, og der er en betydelig positiv udvikling i det lokale samfund. Det går den rigtige vej. Det er selvfølgelig ikke alle, der er enige om, hvordan det skal ende. Den albanske befolkning mener jo, at Kosovo selvfølgelig skal være selvstændig, mens den serbiske befolkning mener, at Kosovo lige så selvfølgelig er en del af Serbien. Heri ligger kernen i konflikten.

Vores opgave er sammen med andre enheder i KFOR, EU's politistyrke og lokale autoriteter at sikre en fredelig hverdag. Populært sagt skal vi give mulighed for, at politikerne kan aftale en løsning på problemstillingen. Derfor er det nødvendigt hele tiden at være beredt, hvis der skulle ske spændinger og måske opstå uroligheder mellem de forskellige befolkningsgrupper. Det er helt normalt, at der er mindre demonstrationer, som vi naturligt skal holde øje med – og være klar til at gribe ind, hvis der er risiko for konflikter mellem befolkningsgrupperne. Derudover foregår der mange ting på det politiske niveau, som vi også skal følge. Det kan have en indflydelse på den sikkerhedsmæssige situation.

Jeg skal derfor understrege, at der er et godt og meningsfyldt formål med vores tilstedeværelse hernede: Vi bidrager til at skabe sikkerhed i et område, der har behov for udvikling, og udviklingen går i den rigtige retning!

Jeg håber, at I har det godt derhjemme i det danske. Jeg ved, at det også er en opgave for Jer at undvære "Jeres soldat". Selvfølgelig er det et afsavn for alle, når der kommer en udsendelse i en længere periode. Jeg håber også, at I trods afsavnet har fået hverdagen til at virke og har fået etableret forbindelse via telefon, e-mail, skype eller måske endda med den gode, gammeldags brevpост.

Med venlig hilsen

Palle Bo Svendsen